

I

W E E T T O

BLAD VAN DE ALGEMENE STUDENTENRAAD . tweewekelijks NR. 3

numerus clausus voor studenten

EDITORIAAL

Jij, die dit leest, haal driemaal diep adem, juich en wees gelukkig ! Je behoort denkelijk tot de laatste lichting waervoor de universiteit zijn sluisen wijd open heeft gezet. Binnenkort zullen nog slechts schotbalken het humanioraal doorlassen.

Eerst in geneeskunde, maar niet alleen in geneeskunde. Staatssecretaris Geens verwees in zijn betoog immers uitdrukkelijk naar Nederland. Daar zijn ook andere studierichtingen die veel geld kosten aan de gemeenschap, of die weinig toekomstmogelijkheden bieden, "gesloten". Dit is onder meer het geval voor alle medische en paramedische studies. voor Nederlands, Engels, geschiedenis en lichamelijke opvoeding. Om voor zulke studierichting in aanmerking te komen, moet je eerst en vooral hard werken (je moet in je laatste humaniorajaar 75 % halen), maar ook veel geluk hebben (als er teveel zijn wordt er eenvoudigweg geloot).

In België weet men het nog niet goed : men is het systeem nog aan het uitproberen. Wel blijkt dat men wil komen tot een soort termijnkoersen voor de verschillende universitaire studierichtingen. Er blijkt immers een overproductie van universitaire diploma's te bestaan.

"Terecht vraagt men zich af of de sociale vraag naar onderwijs, zoals deze tot uitdrukking komt in groeiende studentenaantallen, wel overeenstemt met de behoeften van de maatschappij in haar huidig ontwikkelingsstadium. Spontaan rijst hierbij het spookbeeld op van de intellectuele werkloosheid van de dertiger jaren." (Bonte, E. Van Biesen, De intellectuele arbeidsmarkt van nu en morgen)

De groei van de studentenbevolking na de tweede wereldoorlog heeft inderdaad alle prognoses daaromtrent tot vergeelde historische documenten gemaakt. De steeds sterker aanzwellende stroom van studenten was het retorische antwoord op de toenemende industrieel-ekonomische expansie. Het onderwijs was en is nu ook nog duidelijk afgestemd op de ekonomische conjunctuur. Door allerlei financiële en sociale selektiemechanismen proberen de machthebbers steeds tot een optimale verdeling van de arbeidskrachten te komen

De vergelijking met de dertiger jaren is dan ook niet lukraak gekozen. De vette jaren lijken finaal voorbij. Oeffe spreekt van loonstop. Geens (en De Somer) van studentenstop. Het geneesherensyndikaat Wynen (dat door Geens vooraf geraadpleegd was) gaat nog een stap verder : "Er moet ook een soort vestigingswet komen zoals voor de apothekers, dus een wet die zegt : zoveel dokters per stad of per gewest." (Aktueel, 21 oktober 19 uur)

Het democratisch recht op onderwijs

"De niet zo rooskleurige balans van de huidige arbeidsmarkt vormt geen pleidooi voor intellectueel malthusianisme, noch een argument voor het invoeren van een studentenstop in een aantal richtingen. Het opvoeren van het opleidingspeil van de jeugd en de evolutie van onze samenleving naar een diplomamaatschappij blijven integendeel onder alle opzichten wenselijk."

ELKE JONGERE HEEFT RECHT OP EEN MAXIMALE ONTPLOOIING VAN ZIJN INTELLECTUELE KAPACITEITEN, VOOR ZOVER DE FINANCIËLE DRAAGKRACHT VAN DE GEMEENSCHAP HET TOELAAT." (Bonte en Co.)

We kunnen er aan toevoegen : voor zover de wil van de gemeenschap het toelaat. Het is immers aan de gemeenschap om te kiezen : 30 miljard voor gevechtsvliegtuigen (die zelfs een gevaar betekenen voor de volksgezondheid), 850 miljoen per jaar voor een beroepsleger, of aan de andere kant 4,2 miljard voor de vorming van degelijke geneesheren.

Wie zijn er trouwens van overtuigd dat in die alle geneesheren hun job (sorry, hun ereambt) op een degelijke manier zouden uitoefenen, er dan veel te weinig zouden zijn.

Men hoeft immers maar de feiten na te zien om te merken dat de geneesheren-ompractici overbelast zijn, en er voor de ziekenhuizen lange wachtlijsten bestaan. En de honoraria die thans aan medici worden uitgekeerd, volstaan ruim om veel meer geneesheren nog meer dan fatsoenlijk te betalen. Enkel een groter aantal geneesheren kan ook de overgang van kuratieve naar preventieve geneeskunde mogelijk maken.

Men moet hier dus wel degelijk kiezen tussen de behoefte van de bevolking aan degelijke gezondheidszorg en de machtswellust van sommige artsensyndikaten die in een numerus clausus een waarborg zien voor hun financiële macht.

"Zij (artsensyndikaat Wynen) achten dus de tijd rijp voor een betere afscherming van hun beroep, wat meteen betekent een bescherming van de gevestigde artsen en hun inkomen." (Aktueel, 21 oktober, 19 uur)

We moeten ten allen prijze verhinderen dat het fundamentele recht van ieder mens om zijn bekwaamheden zoveel mogelijk te ontwikkelen, beperkt wordt. Mensen die de nodige intellectuele en morele capaciteiten bezitten om zich als geneesheer voor zijn medemens in te zetten, mogen niet weggeselekt worden op basis van twijfelachtige criteria.

De demokratisering van het hoger onderwijs

Het is belangrijk te onderzoeken vanuit welke socio-professionele milieus de studenten naar de unief komen. Indien alle milieus aan bod komen, is de KUL wel degelijk democratisch ingericht. Een studentenstop zou dan ook geen benadeling zijn van een of andere sociale laag.

Het laatste onderzoek hieromtrent werd door Delannoo gedaan. Hij baseert zich op cijfers van 1966. Men verzekert echter dat deze cijfers nog steeds representatief zijn.

PARTICIPATIE-INDEXEN PER SOCIO-PROFESSIO-NELE KATEGORIEËN EN PER AKADEMIEJAAR

	Bedrijfs- hoofden	Bedienden	Arbeiders
1934	261	281	3
1954	224	194	10
1964	219	151	26
1965	216	151	27
1966	215	148	28

vervolg p. 2

wij zijn allen katholiek, op enkele verschillen na

Sinds het begin van het academisch jaar worden weer hevige "solo"-polemieken gevoerd rond het thema van de "katholictiteit". Een jarenoude discussie haalt weer de koppen van de kranten. Ieder verduidelijkt weer eens zijn visie : De Somer valt de konservatieven aan, Servotte hult zich in de sluiers van de Engelse ironie, De Smedt geeft verslag van zijn konferentie met de H. Geest.

Waarom het hervatten van deze polemiek ? Je kan van verscheidene kanten de problematiek aanpakken. Ik doe het langs deze kant eens :

er doet zich het fenomeen voor van verandering van begripsinhoud, een verschijnsel van vernieuwing t.a.v. wat het katholicisme moet inhouden en wat zijn doelstelling moet zijn in deze maatschappij, binnen deze univ. Meer en meer wordt hier de binding vermeld met het Marxisme (cfr. Illich, Torres, Camara, Wuytack) en dit schijnt enkele oer-katholieken hevig te verontrusten. Ook aan deze universiteit wordt meer en meer naar het Marxisme gegrepen als verduidelijkingsmoment (cfr. de economie, de soc. wet. en de kriminologie). Linkse groepen, proffen en ideeën hangt echter het universitair zwaard van het katholiek zijn boven het hoofd. En soms valt het.

Waarom deze moderne kruistocht ?

Het blijkt duidelijk dat binnen katholieke kringen koortsachtig gezocht wordt naar een nieuwe inhoud die de mensen aanspreekt. ER wordt gezocht naar een inmiddels verloren houvast, een verloren zelfzekerheid en vanzelfsprekendheid. Niets wordt nog maar "zomaar" aanvaard. (Goddank !)

Het begrip "katholiek-zijn" wordt zowel van binnen als van buitenuit aangevochten. Dit kan enkel worden toegejuicht, want..... blijkbaar is men vergeten dat "katholiek-zijn" een optie is, een levenskeuze, waarin ieder voor zichzelf beslist en die niet de universele waarheid omsluit, maar wel zoekt, probeert te benaderen. Het is een nastreven. Net zo doen de protestanten, de boeddhisten, de trotskisten en nog een heleboel anderen. Wel een bladzijde vol.

Het eigenlijke gevaar ligt nu hierin, dat deze levensoptie ingekaderd wordt in maatschappelijke structuren en zo geïnstitutionaliseerd wordt als een ideologie (peioratief bedoeld) waar men bloed kinderen en fortuin aan wil opofferen (cfr. de hele menselijke geschiedenis door).

Konkreet gezien bevindt er zich in het katholiek-zijn binnen deze univ (= spiegel van de maatschappij) een duidelijke tendens tot polarisering in twee richtingen :

de enen koppelen het begrip katholiek aan konservatisme: men beroept zich op de traditie, op oude (daarom niet slechte) normen, men interpreteert behoudsgezind en handelt dienovereenkomstig. De univ gaat duidelijke bindingen aan mer bepaalde groepen in deze maatschappij, groepen die vlaggen dragen van "kapitalist, rechts, industrie.."

Kritiek hierop wordt afgedaan met de loze woorden dat men nu eenmaal binnen een maatschappelijk bestel moet leven, dat alles nog niet zo slecht is, dat het nuttig en noodzakelijk is voor de weten-

schap.

Gevolg : men spreekt zich voortdurend tegen, men geraakt verward in de netten van de eenheid "woord en daad". Een klein voorbeeld: enerzijds maakt men gewag van "het kritisch opgesteld staan van de student, het voortdurend streven naar vernieuwing, emancipatie, bevrijding, dit als plicht van hij die zich katholiek noemt". Aan de andere kant krijgt de student nauwelijks de tijd om een kritisch idee te laten rijpen, laat staan werklinken (!) temidden van de bergen kursussen. "Leer eerst maar wat daar staat, voor ge uw mond opendoet."

En de andere kant ? Die vecht tegen de bierkaai ! In een poging tot het formuleren van alternatieven, in de wijze van anders te leven, het verlaten van streng voorgeschreven normen, wordt zij voortdurend getroffen door represailles (cfr. prof. De Wachter, studentenpastoor Yperman). Men streeft naar verandering en vernieuwing omdat de verwrongenheid en het krampachtig vasthouden aan kortom de stagnatie, al te frustrerend werkt. Een rem wordt gezet op die zo geroemde "persoonlijke ontwikkeling en ontplooiing", nogwel in dienst van de andere zo geroemde "te respekteren medemens". Een rem op één van de beginselen van het katholicisme. En ondanks dit afremmen groeit deze richting ontstellend aan : werkgroepen, bewegingen en massa's individuen gaan in de oppositie, zodat De Somer in zijn toespraak bij het begin van het jaar 1 à 2 % "ekstrém"-linksen te bekritisieren. De linksen alsdusdanig zijn met heel wat meer.

En nu verval ik zelf in extremiteiten van rechts en links. Eigenlijk zit je met een heel gradatieschema. En je zit met de afhankelijkheid van de anderen, je zit in je maatschappelijke rol die je wordt toegeschreven, willens nillens. Je zit met duizend hoofden en duizend inhouden.

Maar dit mag geen aanleiding zijn tot het afschuiven of ontlopen van zijn verantwoordelijkheid. Daarom gaat het ook niet op dat topfunctionarissen in deze maatschappij, resp. binnen deze univ zich verzetten tegen bepaalde tendensen die meer en meer de kop op steken. Het gaat niet op om op speeches mooie woorden en meeslepende voorspellingen te uiten, als in de praktijk voortdurend het tegendeel blijkt. Ook al sta je onder druk van een konservatieve kliek.

Wat wij eigenlijk zoeken en niet vinden binnen deze univ is een coherent beleid, een zich duidelijk uitspreken voor of tegen. De Somer heeft al één probleem voor ons opgelost : ook volgens hem is de "akademische vrijheid" op zijn zachtst gezegd een mythe of kortom onzin. Maar wat met de "neutrale" universiteit ? Moet die mythe ook niet eens ontmanteld worden ? Of blijven we nog langer dat kinderspel volhouden ?

pn.

verontv. uitg. :
van bouchout kris, bogarden-
straat 3, 3000 Leuven
VZTO is een uitgave van de
algemene studentenraad

niet voor gevechts- vliegtuigen?

LUIZENMARKT

Op 23 en 30 oktober werden in Leuven de regionale VVS-congressen gehouden, ter voorbereiding van het nationaal statutair congres op 9 november aan de V.U.B. Op 23 oktober werden twee discussieteksten voorgebracht en bediscussieerd. De eerste, "Voor de democratische organisatie van de Vlaamse studentenbeweging", werd ondertekend door C.V.A.-Leuven, Dolle Mina, Raf Stevens (preses Medika); Om-trend, SAR-Wetswinkel, RAL-Leuven, Rudi Mortier (Psych.en Pedagog.), Erik van Thienen (Politika) en Ignace Verpoest (Univ. Parochie). Deze tendentstekst had tot bedoeling "te komen tot een meer democratische organisatie van de studentenbeweging, tot het stimuleren van de basiskomitees en vooral tot een duidelijke opvatting van de rol van VVS in deze studentenbeweging." In de tekst wordt uitgegaan van de stelling dat de student, en meer globaal de intellectueel, die objectief in dienst staat van het kapitaal, objectief aan de kant van de arbeidersklasse kan gaan staan. Gesteld wordt dat men hiertoe moet komen door een rechtstreekse steun aan de arbeidersstrijd, maar vooral door het aanpakken van de studie- en onderwijsproblematiek. Het is de taak van de studentenbeweging het onderwijs als overbrenger van de burgerlijke ideologie te ontmaskeren. Zo moet men door de strijd tegen de burger-onderwijs meer kritische studenten vormen. Wat de band met de arbeidersstrijd betreft wordt gesteld dat de studentenbeweging een tijdelijke voorhoede ten dienste van de arbeidersbeweging kan zijn.

De taak van VVS hierin: VVS zou een duidelijk stimulerende functie moeten hebben als contact-, coördinatie- en infrastructuureel orgaan voor de progressieve democratische studentenbeweging, iets dat in de laatste jaren niet het geval was, omdat VVS toen, volgens de tendentstekste, in handen was van één politieke groepering, die van VVS een "ondemocratisch en sektair orgaan" zou hebben gemaakt. Als voorbeelden hiervan werden aangehaald: de actie tegen Claes-Hurez en de scholierenbeweging tegen VDB in '73.

In de hoop dat iedere lezer ons een bezoekje heeft gebracht op de luizenmarkt is het misschien interessant een vraag te beantwoorden die meermaals terugkwam: "Waarom een vlooiemarkt op de Bruul, dat ligt zover uit het centrum?" Het is een feit dat de Bruul niet het gewone centrum van het studentenleven vertegenwoordigt, maar hoeft dat wel? Met deze vlooiemarkt poogt Kultuurraad een weg te vinden om de samenwerking tussen de Leuvense organisaties en bevolkingsgroepen enerzijds en de studenten anderzijds op gang te brengen. Het is mooi praten over de strijd van arbeiders en de steun van de studenten aan deze klas-sentrijd, maar blijkt het niet utopisch als wij zien dat in Leuven zelf de kloof tussen werkende en studerende groeperingen steeds groter dreigt te worden? Dat er zelfs een zeer groot "verantwoord" wan-trouwen bestaat van de bevolking ten op-zichten van de studenten. In de buurt van de Stella, waar de Bruul gesitueerd kan worden leeft het gevoel "van de student zuipt op onze kop" sterker dan elders in Leuven. De sfeer van de gegoede midden-stander, die maximale winst uit de stu-denten kan sleuren, is hier niet aanwezig, maar maakt plaats voor een soms vergaand misprijzen. Dat deze mensen voor een groot deel gelijk hebben, is misschien een zeer persoonlijke opvatting, maar brengt met zich mee dat hier dringend tegen ge-geerd moet worden.

Het is daarom dat wij langs eenvoudige ani-matie en informatie willen bewijzen dat het mogelijk is om samen te werken en elkaar te steunen. De vraag waar ligt den Bruul toont aan dat er vanwege de grote meerder-heid van studenten een grote onverschillig-heid bestaat ten opzichte van de werkende bevolking. Wij vonden het dan ook een unie-ke gelegenheid om samen met een organisatie als buurtwerk een gemeenschappelijk projekt op te stellen dat zowel arbeider als stu-dent kan boeien en dat niet noodzakelijk alleen tot gewoon een "plezante" namiddag moet uitgroeien.

LAAT 100 PERSONEELSLEDEN BLOEDEN!

De universiteit bestaat niet alleen uit professoren en studenten, maar heeft ook nog personeel. Voor de KUL is dat onge-veer 2000 man. Tijdens de vakantie heeft de vakbond een nieuwe CAO afgesloten, eens te meer zonder de mensen ernstig te raad-plegen.

Er is op deze CAO heel wat aan te merken, vooral voor wat het personeel van de sociale sektor betreft. Laat ons voorag zeggen dat het personeel in verschillende kate-gorieën moet ingedeeld worden, naargelang van de financieringsbron. Er is vooreerst personeel van de unif zelf, dat met de rijks-toelage voor de werkingskosten van deunif wordt betaald. Vervolgens is er het perso-neel van de academische ziekenhuizen, waar-voor aparte wetten bestaan, en tenslotte is er het personeel van de sociale sektor, waarvoor eveneens een wettelijke financie-ringsregel bestaat. Voor Leuven moet in die sociale sektor nog een onderscheid ge-maakt worden tussen het personeel van de Alma en het overige. Alma is een vzw. en dus is de werkgever hier de vzw. en niet de unif.

Het gaat nu om de CAO van de sociale sektor. De filosofie van heel de zaak is dat er ge-tracht wordt zoveel mogelijk het statuut van het rijkspersoneel te benaderen. Het meest aantrekkelijke punt in dit sta-tuut is echter de vastheid van betrekking en juist dit punt werd in de CAO niet op-genomen. Het personeel voelt zich dan ook gedupeerd. Het krijgt heel de staatsbu-rokatie op zijn nek geduwd, maar waar het statuut van het rijkspersoneel interessant is, valt het er naast.

Voor het personeel van de sociale sektor is dit nog erger. De CAO bepaalt immers dat deze maar op deze mensen van toepassing is in de mate dat de sociale sektor met zijn aparte financieringsbron over geld beschikt. Zegt de raad voor studentenvoor-zieningen op een bepaald moment, het geld is op, dan is de CAO ook op. Men kan al dadelijk gaan ruziemaken of het geld van de sociale sektor zal besteed worden aan maaltijden in de Alma, om die wat goedko-per te maken, of om het personeel van de sociale sektor een bijkomend pensioen te geven, zoals het ander personeel van de unif.

Het hoofdstuk "Beoordeling" verdient een speciale vermelding. Volgens de CAO moeten elk jaar alle personeelsleden be-oordeeld worden met de bedoeling de "waarde" de geschiktheid, de prestatie en de verdien-sten van de personeelsleden te bepalen. Deze beoordeling is niet meer vereist vanaf

de graad van adviseur. M.a.w. eenmaal een bepaalde graad, eenmaal een hoog loon, eenmaal een bepaalde positie is het van-zelfsprekend dat men voldoet, dat men een verdienstelijk personeelslid is. Men zegt er echter niet bij voor wie. Een paar typerende voorbeelden om "zeer goed" te behalen: "ondersteunt mede het gezag, is zeer positief ingesteld en hulpvaardig, sti-muleert voortdurend de samenwerking met col-lega's en derden met het oog op de verbe-tering van de werksfeer; het werk wordt zeer vlug gedaan en de hoeveelheid is zeer groot; indien de goede werking van de dienst het vereist blijft hij zelfs na het einde van de werktijd werken zonder hiervoor da-delijke compensatieverlof te vragen..."

De hogere graden moeten niet beoordeeld worden, anders is het gesteld met de lagere graden. Voor de periode '73-'74 werd een beoordelingsprocedure met criteria en kwoteringen opgesteld. Hieruit blijkt duidelijk wat er van de werknemer verwacht wordt: gehoorzaamheid en volgzzaamheid; vlug, degelijk en zoveel mogelijk werken. Anders uitgedrukt, zolang de werknemer naar de pijpen van zijn diensthoofd danst komt hij in aanmerking voor een goede beoordeling. Ook de schijn-democratie wordt in stand gehouden. De werknemer zelf mag immers mee het formulier onder-tekenen! Medezeggingschap? Het is nogal duidelijk dat het woord democratie hier niet goed past. In een gezagsverhouding waarbij de machten ongelijk verdeeld zijn is iedere vorm van inspraak noodzakelijk. Het beoordelingssysteem bevordert bovendien de concurrentie onder de personeels-leden en breekt de solidariteit. Dit tegen-elkaar-uitspielen is nochtans reeds voldoende ingebouwd langs een ongeloo-flijke onderverdeling van het personeel in categorieën, niveau's, graden en daaraan gekoppelde loonschalen.

Het beoordelingsformulier wordt volgend jaar vervangen door een beoordelingsstaat. Wellicht zal men dit wat verrijker uitwer-ken... De hierboven aangehaalde opmer-kingen blijven echter van kracht. Iedere vorm van beoordeling, waarbij de werknemer willekeurig overgeleverd is aan de goede wil van zijn overste (en bij een niet-socialistisch produktieproces is dit on-vermijdelijk) blijft onaanvaardbaar. Het is een manipulatief instrument om de werk-mers in het rijtje te doen lopen, en ze te belonen met benoeming en loonsopslag. Op die manier krijgen ze misschien, na een lange weg, de graad van adviseur en worden ze voor eeuwig verdienstelijk...

Verder werd dan nog de werking van VVS met tweemaandelijks algemene vergaderingen, een contactblaadje, nieuwe statuten, tijdige aankondigingen en nationale verkiezing van de kandidaten voorgesteld.

De tekst van MLB stelde eerst duidelijk dat er een onderscheid bestaat tussen de taken van MLB zelf, als kommunistische studentenorganisatie, en de taken van VVS. VVS is volgens MLB geen kommunistische voor-hoedeorganisatie, echter ook niet de ema-natie van de "gemiddelde student" of "de groot-socialistische studentenbeweging". VVS moet wel een progressieve politiek volgen, m.a.w. een politiek die in bepaalde acties en omstandigheden een stap voorwaarts betekent. VVS mag niet een orgaan worden dat zich in de plaats stelt van de actieve studenten. Stellingen als "Politieke Een-heid, Eenheid in de actie..." mogen de poli-tieke strijd tussen verschillende strekkingen en partijen niet uitschakelen. De tegen-stelling tussen eenheid en politieke organi-satie is volgens MLB vals en demagogisch.

VVS moet een organisatie zijn die alle basiskomitees en eerlijke, democratische en progressieve organisaties bereikt en steunt in een actie, op een platform dat door de voorhoede van de actie, gewoonlijk georganiseerd in plaatselijke aktiekomitees, wordt aanvaard.

De polemiek i.v.m. de VVS-werking tijdens de akties tegen Claes-Hurez en VDB wordt in Umtrend verder gezet.

MLB stelde dan ook voor een voorzitter te kiezen die wordt gekontroleerd door een eveneens te verkiezen dagelijks bes-tuur; dat verantwoording dient af te leggen aan het congres. Verder wordt geopteerd voor een open werking (verslagen en kon-taktorgaan) en open financies. MLB stelt dan ook voor een ploeg samen te stellen be-staande uit MLB'ers en niet MLB'ers, met als voorzitter iemand van MLB-Brussel.

Voor Leuven zou de ploeg bestaan uit één MLB'er en twee anderen.

Op 30 oktober werd dan over deze twee teksten gestemd.

De tekst van MLB kreeg 50 stemmen, de tendentstekst 34 stemmen, bij 5 onthouding-en. Dit betekent dat de 47 mandaten voor het nationaal statutair congres als volgt verdeeld werden: 28 voor MLB en 17 voor CVA, ea.

Verder werd nog een motie goedgekeurd waar-in VVS-Leuven aan VVS-nationaal en aan alle andere centra vraagt dat de regionale vergaderingen en/of congressen tijdig en voldoende aangekondigd worden, dat de man-daten proportioneel verdeeld moeten worden na discussie en stemming.

Deze motie zal aan het nationaal statutair congres voorgelegd worden met het verzoek alle delegaties die niet aan bovenstaande voorwaarden voldoen van het congres uit te sluiten.

NUMERUS CLAUSUS

vervolg van pagina 1

De cijfers die hier vermeld worden zijn indexcijfers. Dit wil zeggen dat het normale getal 100 is. De cijfers boven de 100 duiden dus een geweldige stijging aan tegenover het vorige jaar, en de cijfers onder de 100 wijzen op een daling ten op-zichte van vorig jaar.

In 1966 leverden de bedrijfschefs meer dan het dubbel van het normaal aantal studenten dat deze beroepscategorie aan de unif zou hebben. Voor de arbeiders is de index 28, wat betekent dat deze beroeps-categorie 4 maal te weinig vertegenwoor-digd is.

Een studentenstop betekent dan ook niets anders dan een stop voor arbeiderskinderen. Naast de financiële selektie komt er voor hen (die trouwens al een socio-kulturele achterstand hebben) nog een selektiekriterium extra bij. Immers de overtuiging en de levenswijze van de kin-deren uit de hogere klasse past veel beter in het kader van een samenleving die gekenmerkt wordt door zucht naar geld en prestige.

Dit artikel vertegenwoordigt alleen de mening van de opsteller zelf. In het dit jaar zo fel geteisterde medika heeft men alras de studie van dit probleem aangevat, maar besluiten zijn nog niet genomen. Dit artikel wil dan ook slechts een bijdrage tot een ruimer debat zijn.

KVB

VERSCHAEVE

OP BEZOEK TE GENT EN LEUVEN

Twee weken geleden richtte MLB Gent de vertoning in van het stuk "Verschaeve", van Bert Verhoye.

De studenten hadden hiervoor de zaal aangevraagd op de Blandijnberg. Toen de rektor vernam dat het stuk nogal wat opschudding had verwekt, trok hij de aanvankelijk gege-ven toestemming terug in. MLB, die dit zag als een beknotting van de vrije menings-uiting, wanst de stuk toch te laten door-gaan, en bezette de zaal met een 40-tal mensen. De rektor kapituleerde en gaf dan toch zijn toestemming.

Als de opvoering gaat beginnen, komen de fasjisten van VMD, WERE DI, KVHV en OSB aan, gewapend met flessen, stenen, zwaal-tonnetjes, fietsen, fietskettingen, en nog zulke dingen meer. Een aardig contrast met de bamboestok (oorspronkelijk vlag) van de IO men tellende ordedienst.

Tijdens de gevechten die volgden, werden 5 studenten gekwetst, waarvan één ernstig. Als de rektor dit verneamt, verwittigt hij de rijkswacht. Bij het horen van de naderende sirenes, trappen de fasjisten het af. De studenten worden dan buitengeranseld door de flikken.

Uit protest tegen het optreden van de fasjisten en de rijkswacht, de enen losten de anderen af, werd er dan ook een drietal dagen gestaakt bij Letteren en Wijsbegeer-te. Er werd tevens overgegaan tot de op-richting van een anti-fasjisties front. Deze zond een afvaardiging naar Leuven om de opvoering van het stuk daar te helpen beschermen.

En weer zorgde de rijkswacht voor een knap stukje partijdigheid. Terwijl een para-militaire organisatie zoals VMD met goed-keuring van het repressie-apparaat blijft bestaan, werd een bus waarin de leden zaten van het Gents Anti-fasjisties front aangehouden op de autostrade. Zij werden onder eskorte terug naar Leuven gevoerd, waar hun helmen in beslag werden genomen, en waar van iedereen een fotoke werd gepakt.

Een aantal personeelsleden.

Langs deze weg protesteren wij gen de -nu toch wel erg duidelijke-rol van de flikken, als het er op aan komt linkse mensen het leven zuur te maken, terwijl de rechtsen rustig een stad kunnen terrorise-ren en de vrije meningsuiting beknotten -of is het vernietigen?

En nu mogen ze allemaal op hunne kop gaan staan...

HET FASJISME KOMT ER TOCH NIET DOOR.

terry

eigen foto: de ASR-werkgroep Info

In dit artikel willen mensen van de Sociale Raad uitleggen wat het plan Califice inhoudt en stellen zij het platform van het Strijkemitee voor de regularisering van alle klandestijnen voor. De mensen van S.R. reepen iedereen op om zoveel mogelijk informatie te verzamelen en ook in Leuven mee te werken aan een solidariteitsactie met de klandestijnen arbeiders. We roepen iedereen op om naar de aktiekomitees te komen en de verspreiding van informatie in de fakulteiten te organiseren. Wil je konkrete gegevens over razzia's, de moeilijkheden van de klandestijnen om zich in orde te brengen, loop dan even aan in de Bankstraat 24, permanentie ts. 5 en 7 u. In deze buurt werkt een strijdscomitee met vreemde en Belgische arbeiders.

PLAN CALIFICE

ONTSTAAN EN INHOUD VAN HET PLAN.

In maart '74 gingen 14 klandestijnen vreemde arbeiders en 1 Belg in hongerstaking voor het recht op fatsoenlijk werk en een korrekte behandeling voor alle klandestijnen. Op 1 april 's morgens valt de rijkswacht de S-Janskerk en de lokalen van VVS binnen en zet de hongerstakers geboeid in Zaventem op het vliegtuig. Nagenoeg onmiddellijk brak er een serie grote betogingen los met serieuze weerklank onder de Belgische bevolking. De regering zag zich verplicht het probleem der klandestijnen onder ogen te zien. Dit gaf 't plan Califice.

Door de pers toegejuicht als een progressieve maatregel ("Alle vreemdelingen zullen een arbeidsvergunning krijgen"-De Standard) behelst het plan in feite heel andere maatregelen:

a) Slechts een deel van de klandestijnen zal geregulariseerd worden. Men moet voor eerst kunnen bewijzen dat men vóór 1 april in België verbleef. Zij die vast werk hebben kunnen geregulariseerd worden ALS DE PATROON DE AANVRAAG DOET en als zij een arbeidskontraakt en een geneeskundig getuigenschrift kunnen voorleggen. Als de patroon weigert, of als ze geen werk hebben, moeten zij zich inschrijven op de RVA en een patroon trachten te vinden vóór 31 november (oorspr: oktober) en een arbeidskontraakt voor zes maanden of 1 jaar kunnen voorleggen. Alle formaliteiten moesten oorspronkelijk geregeld zijn tussen 4 en 19 augustus.

Regularisering wil zeggen: een wettige werk- en verblijfsvergunning. Vermits vele klandestijnen in kleine bedrijven werken tegen een laag loon (als klandestijnen hebben ze geen enkele verdediging), willen de patronen hen niet laten regulariseren en wettelijke lonen uitbetalen. Op 13 augustus (dus na nauwelijks 10 dagen), waren 60% van de klandestijnen die de aanvraag deden, ontslagen (cijfers van ABVV).

b) Zullen zeker niet worden geregulariseerd: - allen die reeds een uitzijtingsbevel kregen. - allen die reeds een veroordeling opliepen (veroordelingen wegens stakingsfeiten vallen daar ook onder). - de politieke vluchtelingen wier statuut als dussdanig geweigerd werd. - de studenten die stoppen met hun studies of afgestudeerd zijn.

't is te zeggen: alle potentiële kernen van democratische of revolutionaire organisatie onder de vreemdelingen worden gevisieerd. c) dagene die er niet in slagen zich te laten regulariseren, staan bloot aan razzia's en huiszoekingen van de vreemdelingenpolitie, die wordt uitgebreid, en kunnen zonder meer over de grens gezet worden.

RESULTAAT VAN HET GEHEEL: de klandestijnen arbeider blijft bestaan. Op de 50000 klandestijnen die door het Verbond van Belgische Ondernemingen worden geschat, kunnen er vlgs het Min. van Justitie slechts 5000 geregulariseerd worden. Het plan is geen plan ter regularisering, maar voor controle en repressie tegen de klandestijnen.

OVERZICHT VAN DE AKTIES.

Op 14 augustus komen, als resultaat van het propagandawerk van AMADA, UCMLB, Lutte Com., Perspectives Tunisiennes en de Vereniging voor de rechten van de vreemde arbeiders, 1000 betogers in Brussel op straat.

- op 20 aug beginnen 2 Marokanen en 1 Tunesiër een hongerstaking. 3 dagen later komen er 5 Pakistanen en 1 Belg, een militante van AMADA, bij. De hongerstaking werd het verzamelpunt voor alle strijdende organisaties, arbeiders en actievelingen. Delegaties uit fabrieken kwamen de stakers aanmoedigen en organiseerden de strijd tegen het racisme aan hun fabriek. Algemeen kan men zeggen dat de hongerstaking een enorme steun was voor het in beweging komen van de solidariteitscampagne en voor net versterken van het enthousiasme bij de klandestijnen om in het verzet te gaan. Wie bij de hongerstakers geweest is, heeft dat gezien! - na de inval in VVS, waar honderden Pakistanen slieden en waarvan er 105 het land werden uitgezet (nacht van 27 aug), betoogden 40 mensen van UCMLB voor het kommissariaat toen de Pakistanen werden overgebracht naar de rijkswachtkazerne van Etterbeek. Vroeger op de dag hadden 250 arbeiders, waaronder zeer velen van de ze Pakistanen, betoogd voor het RVA-gebouw in Brussel. Dinsdag 27 aug. zijn 200 betogers de vrijlating van de Pakistanen gaan eisen en zijn door de volkswijken van Schaarbeek en S-Joost-ten-Node getrokken.

Zondag 1 september groeide een betoging van 200-300 mensen aan tot een groep van 1000: een konkreet bewijs van hoe de klandestijnen die met honderden de stoet verwoegden, zich door de strijd gesteund voelien. Zondag 27 okt. zijn we weer massaal door Brussel getrokken, zijn de vreemden in hun eigen taal toegesproken en hebben zich weer hele groepen bij de betoging aangesloten.

- Overal in het land zijn strijdscomitees opgericht waar steeds meer progressieve organisaties en mensen zich bij aansluiten om te vechten voor het platform.

Door deze akties tegen het plan Califice is de regering gedwongen in het defensief te gaan. De inschrijvingsperiode werd verlengd tot 31 november en het kontraakt van 6 of 12 maanden door een kontraakt van onbepaalde duur vervangen. Men hoopt alsoo door kleine toegevingen de strijd te sussen. Aan de essentie van het plan wordt niets gewijzigd, de fascistische kern ervan blijft bestaan: genadeloze politieterrorisme aan de grens, het rechteloos overleveren van de vreemde arbeiders aan razzia's en huiszoekingen, de versterking van de vreemdelingenpolitie, de verdeling van de arbeidersklasse door racisme.

DE EISEN VAN HET PLATFORM.

1. REGULARISERING VAN ALLE KLANDESTINIEN ZONDER VOORWAARDEN VAN TIJD OF NATIONALITEIT

De regering doet alsof ze de klandestijnen gastarbeid wil afschaffen door de klandestijn legale papieren te geven. Dat is bedrog: 5000 (10%) krijgen die papieren, de rest blijft klandestijn en krijgt wat anders... Waarom zeggen wij dat ALLE klandestijnen moeten geregulariseerd worden?

Volgens ons zijn het de kapitalisten die de oorzaak zijn van de klandestijnse arbeid. Indien ernst het imperialisme zou zijn,

zouden de grondstoffen ook niet weggeplunderd worden uit de derde wereld. Dan zouden de vreemde arbeiders niet naar hier gedreven worden door de ellende in eigen land en aangelokt door kapitalistische propaganda. Het is het kapitalisme dat de gastarbeid heeft geschapen. "Legale" gastarbeiders worden d.d.m.v. rekruteringsburo's en regeringskontrakten naar hier gehaald om hier de vuilste en slechtstbetaalde werkjes te verrichten. Dat systeem-nl. in de derde wereld miserie zaaien en dan de vreemde arbeiders naar hier halen als loonslaven veroorzaakt ook de klandestijnse gastarbeid. Nu wil de regering een efficiëntere controle op de immigratie om hun systeem van "we halen ze naar hier als we ze nodig hebben en we smijten ze buiten als we ze niet kunnen gebruiken" beter in de hand te houden. Daarom is er controle op de klandestijnen nodig. De "regularisering" dient niet om de vreemde arbeiders een menswaardig bestaan te geven, maar wel om op ieder moment de overbodige gastarbeiders buiten te zetten. Regularisering van een klein aantal klandestijnen betekent dus niets anders dan razzia's en politieterrorisme tegenover het grootste deel van de vreemdelingen.

Wij eisen voor elke vreemde arbeider het recht op arbeid, recht op een menswaardig bestaan. Wij eisen de stopzetting van de terreur. Daarom eisen wij: - regularisering van ALLE klandestijnen - heropening van de inschrijvingen op de RVA

2. WERKVERGUNNING A VOOR ALLE VREEMDE ARBEIDERS.

Het plan Califice en alle voorstellen van statuut en controle op de immigratie, willen slechts een vergunning B geven aan de vreemde arbeiders. Vergunning B betekent dat de vreemde arbeider 6 maand of 1 jaar moet tewerkgesteld zijn in 1 industriesektor en bij 1 patroon, zoniet wordt zijn vrblijfs- en arbeidsvergunning ingetrokken en wordt hij over de grens gezet. Na die termijn moet zijn vergunning opnieuw verlengd worden. Het volstaat de de patroon hem aan de deur te om uitgewezen te worden.

De vreemdelingen zijn dus volledig afhankelijk van de goede wil van de patroon, van de arbeidsmarkt en vande Belgische staat, voor de verlenging van hun vergunning. Met de voortdurende bedreiging van de uitwijzing boven hun hoofd worden de vreemde arbeiders onderworpen aan de scherpste uitbuiting (de vuilste werkjes voor de laagste lonen) en onderdrukking. Deze afhankelijkheid, deze onzekere situatie verhindert de vreemde arbeiders ook om op te komen voor hun rechten en om samen met de Belgische arbeiders te vechten tegen het kapitaal. Een voorbeeld van chantage, waarvan de vreemde arbeiders het slachtoffer zullen zijn indien het plan Califice erdoor komt: bij de mijnstaking stuurde ACV-voorzitter Houhuys persoonlijk een brief - in het Arabisch - naar de vreemde arbeiders om hen ervoor te verwittigen dat deelname aan de wekenlange staking voor hen uitwijzing zou kunnen betekenen. Dat dit geen uiting is van bezorgdheid, maar wel een poging om de staking te breken is duidelijk.

Het recht op werkvergunning A houdt het recht in op arbeid, het recht om zich hier te vestigen. Deze vergunning stelt een einde aan de willekeur van patronen en Staat.

3. GEEN ENKELE UITWIJZING.

Elke dag worden er vreemde arbeiders over de grens gezet. Vreemde arbeiders worden in Vorst, Merkaplas en St-Gillis vastgehouden en wachten op hun uitwijzing. Na 31 nov. als de regularisatieperiode zal zijn afgelopen, zal men ze uit de gevangenis halen, op het vliegtuig zetten en naar hun land terugsturen.

In de nacht van 27 augustus werden 105 Pakistani, die met veel van hun kameraden vooraan stonden in de strijd voor de regularisering, uitgewezen. 's Maandags om 22.15 was de politie op de meest brutale manier binnengedrongen op VVS en dit zonder enig mandaat, om ze mee te nemen naar de rijkswachtkazerne in Etterbeek.

"Een landgenoot heeft mij een adres gegeven: een groot restaurant in de Beenhofstr. in Brussel. Ik heb daar 12 u per dag afgewassen aan 1300 FR per week. De baas belooft de voortdurende werkvergunning aan te vragen. Die komedie en uitbuiting heeft 4 maand geduurd. Tenslotte werd ik afgedankt door de patroon die helemaal geen werkvergunning wou aanvragen. Twee weken later begon ik in de kou en in de tocht, er is wat er langs alle kanten. Voor 10 u per dag krijg ik 300 FR en een fles wijn. Hetzelfde spelletje voor een werkvergunning. Ik verlaat het werk en 's anderdaags houdt de politie mij aan bij het verlaten van mijn verblijf. Ze nemen mij mee, controleren mijn papieren en 'verzoeken' mij het land te verlaten binnen de 24 uur."

Deze twee voorbeelden zijn duidelijk: onder het mom van "zijt ge wel geregulariseerd" worden alle vreemdelingen onder politiekontrol gesteld. Wie ze kunnen missen of wie zich niet koest houdt (onder de 105 Pakistani waren er verschillende met geldige papieren) sturen ze de grens over! Met de mitraillette in de rug!

4. ONTBINDING VAN DE VREEMDELINGENPOLITIE.

Het ministerie heeft als voorwaarde gesteld om de regularisering te kunnen doorvoeren dat de vreemdelingenpolitie moet versterkt worden. In het voorstel van de raadgevende commissie lezen wij: "de diensten van de vreemdelingenpolitie moeten in staat gesteld worden alle taken te vervullen die voortvloeien uit de regularisatie...De bijkomende effectieven die eraan verbonden zijn moeten dus absoluut en onmiddellijk ter beschikking gesteld worden."

Dit betekent dus dan het vreemdelingenpolitieapparaat versterkt wordt en dat terwijl we zien dat er een grote onduidelijkheid heerst t.o.v. wat precies die taken van de vreemdelingenpolitie zijn. Vreemdelingen kunnen opgepakt worden en buitengezet zonder enige vorm van rechtspraak; de vreemdelingenpolitie werkt blijkbaar volledig onafhankelijk. Wanneer we zien hoe die vreemdelingenpolitie optreedt bij razzia's tegen de vreemdelingen, wanneer we zien hoe in Brussel en in andere delen van het land vreemdelingen op straat volkomen willekeu-

rig opgepakt en aangehouden worden in indien ze klandestijnen zijn uit het land gezet worden, dan weten we dat versterking van de vreemdelingenpolitie betekent: verscherpte terreur tegen de vreemde arbeiders, tegen een deel van de werkende bevolking.

Deze maatregel moeten we plaatsen in het kader van de versterking van heel het repressieapparaat. VOB werkt aan de uitbouw van een beroepsleger, dat tegelijkertijd een versterking van de rijkswacht impliceert; een beroepsleger dat als een van de belangrijkste taken heeft "paraat te zijn tegen de binnenlandse vijand". Dat het steeds sterker wordende repressieapparaat nu reeds optreedt tegen de vreemde arbeiders op een manier die ons doet denken aan het fascistische Hitler-Duitsland, waarschuwt ons ervoor dat we niet mogen dulden dat morgen hetzelfde repressieapparaat aan heel de Belgische bevolking het fascistisme oplegt.

Daarom eisen wij de ontbinding van de vreemdelingenpolitie.

5. POLITIEKE RECHTEN VOOR BELGISCHE EN VREEMDE ARBEIDERS.

De Belgische arbeiders hebben hun politieke rechten afgedwongen door strijd. Zo hebben ze het algemeen stemrecht, het betogingsrecht, het recht op vrije meningsuiting, het recht op politieke propaganda verworven. Van deze rechten maken ze gebruik in hun strijd tegen het kapitalisme. Om te verhinderen dat 250.000 vreemde arbeiders zich bij deze strijd aansluiten zorgt de Belgische staat ervoor dat de vreemdelingen diezelfde rechten niet krijgen. De vreemde arbeiders mogen hier enkel maar werken, ze mogen niet opkomen voor hun rechten, ze hebben zelfs geen politieke rechten. We moeten inzien dat er een eenheid moet zijn tussen de Belgische en vreemde arbeiders en ervoor zorgen dat ze zij aan zij hun belangen kunnen verdedigen zonder het risico te lopen opgepakt en buitengezet te worden.

6. NEEN AAN DE RAZZIA'S.

Het plan Califice voorziet in een verscherpte repressie tegen de vreemde arbeiders onder het voorwendsel van opsporing van de klandestijnen. Dit betekent: a) overal grote razzia's om vreemdelingen zonder papieren te vinden. b) gewapende patrouilles in de fabrieken zoals onlangs in de vleeskonservenfabriek van Antwerpen. c) toenemend razzia's, controles en patrouilles in de volkswijken, huiszoekingen zonder huiszoekingsbevel.

GEEN KONTROLE OP DE IMMIGRATIE

Laten we eerst nagaan wat "controle op de immigratie" betekent: 1° Dit betekent niet dat men geen vreemdelingen meer binnenlaat, doch dat men een deel (oudere en politiek bewuste) het land uit zet en een ander deel binnenlaat, dit "rekening houdend enerzijds met de eisen van openbare orde, anderzijds met de noden van de arbeidsmarkt". (Cirkulaire 33C30 van het ministerie van justitie)

2° Dit betekent versterking van het politieapparaat, o.a. de vreemdelingenpolitie, en een ware terreur van razzia's, uitwijzingen en repressie tegen de vreemdelingen. Zo onderwerpt de burgerij 10% van de arbeiders aan een fascistiese terreur, en zo wil ze de bevolking al gewoon maken aan een steeds fascistieser optreden van rijkswacht en politie, en zo kan ze zich ook voorbereiden op steeds uitgebreidere terreur, ook tegen de belhiese arbeiders.

3° Men zet arbeiders van verschillende nationaliteit tegen mekaar op. Door de arbeidersklasse te verdelen wil men haar verzwakken! Wat moet ons antwoord hierop zijn?

1° We moeten vechten tegen de leugens van de burgerij NIET DE GASTARBEIDERS MAAR HET KAPITALISME IS DE OORZAAK VAN DE WERKLOOSHEID! Er bestaat geen enkel verband tussen het aantal vreemdelingen en de werkloosheid. vb. In Brussel waar de meeste vreemdelingen wonen, is de werkloosheid het laagst. In de jaren 30 waren er geen gastarbeiders. De vreemde arbeiders hebben niets te maken met de werkloosheid in de autombielsektor.

2° Als we zien dat het kapitalisme verantwoordelijk is voor de werkloosheid, en dat het door de uitbuiting van de 3° wereld is, dat de vreemde arbeiders gedwongen zijn te emigreren, dan zeggen we dat de Belgiese en vreemde arbeiders zich moeten verenigen en als één klasse vechten tegen het grootkapitaal.

Voor ons kan en mag er geen rassentegenstelling bestaan, alleen de tegenstelling in klasse. Het is tegen de belangen van de Belgiese arbeiders wanneer ze zich samen met 'hun' kapitalisten zouden keren tegen een deel van hun eigen klasse: de vreemde arbeiders.

FLAPUIT

Het kan niet op, nu is het de rektor die ziek is. Daarom zien we ons moreel verplicht hem een bloem(pot) toe te smijten. Het beste, Piet.

MASSASPORTDAG

De massasportdag werd ondanks het klassieke weer, toch een succes. Vooral de voetbalmatch asr-sportraad; hier volgt dan ook een verslag dat als enige bedoeling heeft objectief te zijn.

De wedstrijd startte zonder de besten onzer broeders die thuis de politieke strijd aan het voeren waren. Kringraad en kultuurraad stonden er dus alleen voor, maar daarom niet getreurd. Voor de spelers het door hadden had de arbiter de aftrap al gegeven. Wat verwacht werd geschiedde. Met haak-, kruis-, water-, en steekpassen neemt het sterrenelftal van de asr de bal van de scheidsrechter over om hem bijna niet meer af te staan. Ondertussen zitten de achterspelers en de achterspelster met de keeper te kleurenwiezen. Maar hier komt de grote kracht van de asr: door met 7 van de 8 in de voorhoede te gaan, is er altijd wel iemand om de bal naar toe te spelen; revolutionair! Aldra gaat de sportraad zich dan ook ingraven, betonnenen. Beton is sterk, maar de asr is sterker.

En ja, de veelvuldig opgekomen supporters weten al wat er gaat gebeuren. Met een schijnbeweging laat onze voorhoede de keeper driemaal naar dezelfde hoek duiken, om dan zuiver tussen zijn benen te besluiten. 1-0. Het sterrenteam heeft na deze defenitieve voorsprong alle interesse in verdere doelpunten verloren. De match verwaterde dan ook zo dat de haarbitter niets anders overbleef dan voortijdig af te fluiten. (voorlopige stand 1-9) Hier volgen dan nog enkele beslijkte namen van massacrossers: bij de dames: 1. Verhoeven Lucia, 2. Jonckheere Marijke 3. Winderickx Liesbet, 4. Verreyck Rein. 5. Naessens Mieke. Bij de heren: 1. Stevens Eric, 2. Truyers Mark 3. Dereymaker Lieven, 4. Wuytack J.P. 5. De Keukelare Lieven. Maar al de rest heeft ook gewonnen!

INFORMATIE

KWAK

Politika : persmededeling.

De algemene vergadering van de fakulteitskring Politika, verklaart zich solidair met de acht mensen, waaronder een medestudent, die valselijk in staat van beschuldiging werden gesteld naar aanleiding van de betoging van dinsdag 22 oktober te Antwerpen rond de dokprocessen, en eisen onmiddelen rond de dokprocessen, en eist hun onmiddellijke vrijlating. Zij klaagt tevens de manier aan waarop deze dokprocessen worden geënceneerd, een schoolvoorbeeld van hoe vakbondszonden en patronaat de voorhoede van de arbeidersbeweging trachten te likwidieren en het stakingsrecht verkrachten. Politika verklaart zich solidair met de twintig dokwerkers en militanten die in deze politieke processen valselijk beschuldigd worden en eist hun onmiddellijke vrijpraak.

GEEN INBREUK OP HET STAKINGSRECHT!
Getekend : Algemene Vergadering van Politika
29 oktober.

Kwak kwakkelt verder. In een brief aan de akad. overheid protesteerde de kunstwetenschappelijke archeologische kring tegen de onvolledige uitvoerbaarheid van het lessenrooster : d.w.z. de meeste profen zijn met vakantie. Van de 19 lessen worden er slechts vijf(!) gegeven. Steppe (3 vakken) is ergens in het buitenland en Lemaire (2 vakken) is met de koning naar Indonesië. Bovendien is er nog steeds geen titularis voor heden-daagse kunstgeschiedenis en voor 3 keuzevakken. Maar dit is nog niet alles. Zo als iedereen is ook Kwak met de herstrukturering van de programma's bezig. Van de drie studierichtingen had de richting kunstwetenschappen zelfs geen programmakommissie. Na een geprovoceerd mislukte afspraak met de studenten kwam er tenslotte een misbaksel uit het kunstwarhoofd van een prof te voorschijn. De studenten waren er helemaal niet over geraadpleegd, en aanvaarden het plan ook niet. Dit was dan nog eens het ware maar trieste verhaal van een stukje medezeggingschap aan de KUL.

Z.E.H. CYRIEL VERSCHAEVE

Vlaanderen vergeet hem niet!

Zielmissen worden opgedragen op:

- Zondag 27 oktober, te Ingelmunster. O.-L.-Vrouwekerk, te 9.30 u, homilie Pastoor Elias Dupon.
- Zaterdag 2 november, te Aalst. St. Martinus, te 18.30 u, homilie Deken C. De Vos.
- Maandag 4 november, Zuidchote, te 8.30 u.
- Dinsdag 5 november, in 3 College te Tielt voor leraars en studenten.
- Woensdag 8 november, Ardooie, Zusters H. Kindsheid, Middelb. Afd. te 18.30 u, homilie Pastoor El. Dupon.
- Donderdag 7 november, Dendermonde. O.-L.-Vrouwekerk, te 19 u, homilie Deken Van Ruykensvelde.
- Zondag 10 november, Alveringem, te 10 u : Izegem, Capucijnenkerk, te 10.30 u, homilie E.P. Jan Van Bazel, Gardiaan, Koolkamp, St. Martinus, te 10 u, homilie kapelaan G. Debruyne, Kortrijk, St. Michael, te 10 u, homilie Pastoor Elias Dupon, Coesende, Dominikanerkerk, te 17.30 u, homilie E.P. Jan Denis O.P.
- Maandag 11 november, Gent, Dominikanerkerk, te 10 u, homilie E.P. Belders O.P.
- Zaterdag 10 november, Billewars, Redemptoristenkerk, te 17.30 u, homilie Pastoor El. Dupon.
- Zondag 17 november, Aasbroek-Brugge, St. Luigardis, te 11.30 u, homilie Pastoor Karel Vercurysse, Ninove, O.-L.-Vrouwekerk, te 10.30 u, homilie Deken De Landtsheer, St. Nikolaas, Collegekerk, te 11 u, homilie Anton Van Wilderde.

Verschaeve Stichting, Ardooie, Secf. Stationsplein 98, Ingelmunster, 301.336-D

MEDIKA: DE "SCHIFTENDE TAAKVERVULLING"

VAN DEZE UNIV. STINKT NAAR WILLEKEUR

Ondertussen is de eerste staking weer ter aarde besteld. Het werd ten slotte een vrij vrolijke begrafenis: voor de studenten althans. De juridische onaanvaardbaarheid van de examenjury werd via een kompromis toch voor schut gezet: de onrechtmatig gebuise studenten krijgen de toelating om de tweede en de derde kandidatuur te combineren en moeten enkel de betwiste vakken waar ze 10 op haalden (voor elk zijn er dat twee van de zes) terug afleggen. Om een natrap door de profen in kwestie te voorkomen, hebben ze het recht op andere examinatoren en een andere examenjury. De dossiers van de gebuise Indonesiërs zullen door een gemengde kommissie van studenten, profen en ombudsman + akad. sekretaris terug geopend en onderzocht worden. Informele kontakten van aan de andere kant van de barrikade waarborgen een gunstige afloop. Bovendien heeft men nog eens een coherent beleid tegenover de buitenlandse studenten beloofd. Waarvan dus nogmaals akte. Ondanks dit niet onaardig resultaat willen we het versgedolven graf nog eens omwoelen, voor we er een aantal chry-

1. De aktie was een protest tegen een verdoken numerus clausus : het op eigen houtje steeds hoger stellen van de selektiekriteria. De overbevolking in Geneeskunde moet immers dringend meer afgeremd worden : het 2-semester systeem met zijn vermeerdering en in sommige gevallen verdrievoudiging van de gedoedeerde stof bleek een nog te botte zeis. Er moeten andere maatregelen komen : Prof. Verstraete (akad. sekretaris Geneeskunde) pleit voor een verplichte bis-aanvraag voor iedereen. Geens deed er nog een ministerieel schepje bij. 2. De ganse aktie was een schrijnende klacht tegen de willekeur die nog vaak de regel is bij examens.

De reglementen van deze wiiv schijnen meer voor studenten te gelden, dan voor profen. Kortom, de proffer vagen er hun laars aan en de rechtszekerheid van de reglementen is dan ook nihil. De kringraad heeft dan ook de taak op zich genomen de misbruiken openbaar te maken in een Zwartboek.

Als jij ook eens de dupe bent geweest, of je kent iemand anders die in dat geval is geweest, kontakkeer dan één van de volgende mensen :

voor pos. wet. : mark vercauteren, celestijnenlaan 70, 3030 Heverlee en frans loozie, blijde inkomststraat 111, alhier. voor hum. wet. : jan de mayer, vlamingenstraat 3, en vic engelen, kon. albertlaan 40, alhier.

Het is dringend tijd voor een "examination of the examinations". Enkel dan zullen wij gewapend zijn voor een representatieve bespreking en evaluatie van de examenreglementen.

3. Het akkoord belooft ook een Arbitragekommissie : een soort Hof van Beroep als de onderliggende instanties gefaald hebben. De Akademische Raad zal hier verder rond werken.

"Voorts zal de mogelijkheid van beroep voor die gevallen dat men zich als kandidaten onbillijk behandeld acht, psychologisch een gunstige invloed uitoefenen, terwijl zij juridisch slechts verantwoord heten mag." (prof. Diepenhorst : Universiteit en Wetenschap.)

De moeilijkheid zal hier zowel de samenstelling als de bevoegdheidsbepaling zijn. Haar enige kracht zal wellicht in een groot moreel gezag liggen. De vraag is of de universitaire gemeenschap nog niet te veel gespleten is om hetzelfde gezag nog als moreel te aanvaarden. En zal deze kommissie een onafhankelijk rechtscollege en een onderzoeksinstantie zijn, of slechts één van beide?

5. De Medika-staking heeft ons tenslotte weer geleerd dat aktie vaak het enige argument is dat proffer verstaan. Informele besprekingen leverden niets op tot de staking de professorale geesten plots verlichtte. Maar ook aan onze kant was het niet allemaal rozegeur, laat staan maneschijn.

De aktie heeft geleden onder een zekere demobiliserende invloed. De 1° jaars Geneeskunde werden door Medika zelf geadviseerd van maar een week uit Leuven weg te blijven. En er was steeds te weinig volk voor prakties werk. Het aanbod van Kultuurraad om de aktie logistiek met affiches en straattoneel te steunen, werd evenmin aanvaard. De Kringraad laat het van naar kant gedeeltelijk afweten wat betreft het mobiliserende aspekt van de aktie. Zij beperkte zich de eerste week nog tot een vaak gebrekkige informatieverspreiding en besliste pas de week nadien met een ultimatum haar volle gewicht in de schaal te werpen.

Een dreiging alleen bleek al voldoende ! Fundamenteel is de vraag of de aktie wel werd gevoerd rond juiste ordewoorden. Reële medezeggingschap is een slogan waarachter sommige studenten ongaarne opstappen. Zij menen dat wij in het verleden al te vaak bedrogen werden om nog in een medebeheer te kunnen geloven. Een te groot vertrouwen in overlegstructuren kan immers gemakkelijk te misbruiken naleviteit worden. Maar één ding is zeker : de staking is gedaan, maar onze aktie rond de examenproblematiek moet verder gaan. Hopelijk met uw medewerking ?

bvk.

Algemeen overzicht

inhoudstafel

editoriaal	p. 1
numerus clausus	
verslag VVS	p. 2
luizenmarkt	
CAO - personeel sociale sektor	
Verschaeve	
vervolg numerus clausus (p. 1)	
hoofdartikel	p. 3
deze week :	
plan Califice	
Flapuit	p. 4
Informatie :	
Kwak	
Politika	
Advertentie	
Bilan Medika	
Massasportdag	

Totstandkoming

REDAKTIE - REAKTIE

medewerkers :

verbist terry, nauwen twan, van bouchout kris, minne guido, nieuwdorp paul, bongaerts jan, soc. raad, lut van de velde, erik van thienen, juul bolle, verschaeve cyriel (onder den beton).

VETO is een uitgave van de algemene studentenraad : het overkoepelend orgaan van Kringraad, Kultuurraad, Sportraad en Sociale raad.

Foto: info-werkgroep asr